

mtatkki

Hungarian Academy of Sciences
Centre for Social Sciences
Institute for Minority Studies

A PDF fájlok elektronikusan kereshetőek.

A dokumentum használatával elfogadom az
[Europeana felhasználói szabályzatát](#).

Ráffi emlékére.

(Sziván.)

Nincs már többé *Ráffi*, kit nagyra becsültünk,
Kialudt benne a költészet fáklyája;
Sötétség tanyája lett most a mi szívünk,
S mély szomorúsággal emlékezünk rája.

Ki fog majd ezután »szikrák«-at *) gyűjtani,
A melyeket eddig sötét hamú takart;
Ki fogja nemzetünk sebeit feltárni
S új életre hozni a rég elhunytakat?

Ki lesz, a ki méznél édesebb szavával
Belénk reményt öntsön a feltámadáshoz;
Ki lesz, a ki nekünk bánatos hangjával
Szegény hazánk iránt igaz szerelmet hoz?

Égi ihletése új mozgásba hozta
A századok óta elnyomott sziveket,
S ismeretlen érzés volt, a mi elfogta
A világon szerte széledt örményeket...

»Könyörüljünk!« ez volt a *Ráffi* jelszava
»Segítsünk a szorult örmények' hazáján!«
S mint saját népének ünnepelt látnoka
Feltárta a jövőt méla panaszhangján.

Mint egykor a szent tűz, mely Mózeszt vezette,
Úgy mutatott ösvényt *Ráffi* is minékünk;
Hogy azon haladjon szeretett nemzete,
Hogy azon mi is a »szabadsághoz« érjünk!

Egész életét ő áldozatul hozta
S hön szeretett hona' oltárára tette —
S im' hogy idő előtt leszállott a sirba,
Népe fájdalommal gyászol most, felette...

Nincs hát többé *Ráffi*, kit nagyra becsültünk,
Kialudt benne már nemzetünk' fáklyája,
Sötétség tanyája lett most a mi szívünk,
S mély szomorúsággal emlékezünk rája!

ESZTEGÁR LÁSZLÓ.

*) Egyik jelentékeny munkája »Szikrák« (Gájdzór) nevet visel.

Szamosújvár díszpolgárai.

Szamosújvár város levéltára sok becses okmányt őriz; igen érdekes 1860-ból az az iratcsomag is, melynek 786, 787 és 788 iktatói számmal ellátott okmányai fényes bizonyágot tesznek azon hazafias ténykedésről, melylyel Szamosújvár fenkölt gondolkodású, a szép, jó és nemesért buzgó közönsége érdemes »nagyjait« díszpolgárai sorába iktatta.

1860-ban a következő jeles férfiakat tisztelte meg városunk díszpolgári oklevéllel: Gorove István, Kövér János, Ecskai Lázár Zsigmond, Karácsonyi László, Karácsonyi Guidó gr., Issekutz Bogdán, Jakabfi Gergely, Hollósy Mihály és Csásusz Márton. A választó ülés jegyzőkönyvében e szavak olvashatók: »Mi szabad kir. Szamosújvár város tanácsa és esküdt közönsége tudtúl adjuk mindekinek, a kiket illet, hogy az alábbirt helyen és napon, dicsőségesen uralkodó fejedelmünk hív szolgálatára és a közjó előmozdítása végett tartott közgyűlésünkben...«

Az egyes válaszok közül, a tér szűke miatt, csak azon nagybecsű köszönő sorokat közöljük itt egész terjedelemben, melyeket Gorove István és Karácsonyi Guidó gróf intéztek a városi közönséghez:

I.

Tekintetes Polgármester úr!

Ha valaha kedvesen esett lelkemnek az önkéntes bizalom, mely irányomban nyilatkozott, kétszeres lélekgyönyört szerzett nekem szabad kir. Szamosújvár városa Tanácsának és Közönségének t. Polgármester úr által velem közlött azou határozata, mely szerint engem a város tiszteletbeli polgárává megválasztani sziveskedett.

Lehetetlen, hogy az, kit Isten ép lélekkel áldott meg, vonatva ne érezze magát a multak történetét lapozni. Csáládjáét, hogy a magán-életre keressen erkölcsi tanulságot. Hazájáét, nemzeteét, hogy a polgári közérények ösvényei felé fűrkészszze az irányfonalat. És nekem, kinek szellemi

foglalkozásainak legkedvesebbike a multak során időzni, nem egyszer állapotok meg lelkem szemei, az engem érdemetlent megtisztelő város emlékénel, s mindannyiszor kedves öntudattal teltem el, hogy oly közönség fájának vagyok elszakadt ága, melynek múltja, az első telepke letételtől, le a jelen pillanatig az új haza iránti kötelességek hű teljesítése, s a becsületes munkásság és nem meddő szorgalom tiszta története.

Ezért kedves tehát előttem e megtiszteltetés s ezért érzem magamat mély köszönetre kötelezettnek; s ha a tisztelt városi közönség és Tanács egyszermind kegyes volt e megválasztással igénytelen őseimet kapcsolatba hozni s ez által azon tiszteletérzetnek, mely irántok bennem fennáll, közszentesítést adni, úgy viszont kérem fogadja a tisztelt város közönsége és Tanácsa szívesen azon nyilatkozatom, miszerint lelki örömmre szolgál, csekély tehetségem a város érdekeinek, ott hol azok előmozdítására alkalom nyilandik, felajánlhatni.

A körülmény, hogy a tisztelt város a jelen pillanatokban választott meg tiszteletbeli polgárrá, azon kedves hitben erősíte meg, hogy örömteljes arccal fordul, miként én, hazánk és közéletünk újra kelő hajnala felé; ez örömhöz minden honfi kebelben alapos remény s szent óhajtás csatlakozik, a haza jobb jövőjeért. Engedje tehát meg a tisztelt Közönség és Tanács, hogy hazafias óhajtásaihoz én is oda csatlajom keblem legtisztább óhajtását: legyen e Nemzet fejleni indult közboldogsága állandó-örökös, legyen maga a fejlődés törvényeink paizsa alatt békés-nyugodt; mert ha nem volna is oly élénk a törvényes tisztelet nemzetünkben, minőnek azt a történelem bizonyítja, „megszenvedte már e nép a multat s jövődöt.“

Isten adja még ezen felül, hogy a törvények szárnyai alá visszavezetett haza kebelén örökre virágozzék szabad kir. Szamosújvár városa is, mint az a sorstúl s ön fiai munkásságától oly méltán kiérdemelt.

Fogadják kérem szívesen mély tiszteletem kijelentését.

A tekintetes Polgármester úrnak

alázatos szolgálja
Gorove István.

Pest, Deczember 20-án 1860.

II.

Tekintetes városi Közönség!

Folyó év November 19-ről kelt, igen becses iratában engemet egy gazdagon ellátott oklevél átküldése mellett e város tiszteletbeli polgárai sorába beiktatni méltóztatott.

Ezen, mindenestre reám nézve nagy kitüntetés — a jó és szíves indulatot tanúsítja, melyre engemet a tisztelt városi Közönség méltányolni szíveskedik. — fogadja tehát ezért a nemes város szíveből eredt meleg köszönetemet.

Fenn említett iratában túlbecsülve említi e nemes város csekély érdemeimet, melyek által csak kötelességemet — melylyel minden hű szolga a haza irányában tartozik, leróni iparkodtam.

A nagy és fényes napok, melyeknek elébe nézünk, visszanyert alkotmányunk palástja alatt még nagyobb alkalmat adandnak arra: hogy kiki tehetsége szerint a közjó előmozdításában részt vegyen; — ismerje tehát minden hazafi kötelességének a közjóra közremunkálkodni; ez volt és ez lesz életemnek mindenkori törekvése és ez által gondoltam őseimnek, példás életüknek, leginkább nyomdokába lépni.

Áldja meg a Magyarok Istene e nemes várost, mely mindenkor igazi magyar érzelműség által tündöklött.

Magamat e nemes város további szíves és nagybecsű indulatjába ajálva, mély tisztelettel maradtam a tekintetes városi Közönségnek

alázatos szolgálja:

Gróf Karácsonyi Guidó.

Kelt Beodrán, Deczember hó 4-én 1860.

Közli: Dr. GOPCSA LÁSZLÓ.

„Örmény kérdés.“

Arus tizenhat kötetből álló ismerettárának második pótkötete a napokban hagyta el a sajtót; e kötetből, mely az 1878-tól napjainkig terjedő eseményeket foglalja magában, — az „Örmény kérdés“ című érdekes cikket bő kivonatban mi is átveszszük.